

RAJONA SLIMNĪCAS ķirurgijas nodaļas vadītājs Vladimirs Bogdanovs. Rakstu par viņu un stāstījumu par rajona mediķu darbu lasiet 2. lappusē.

1979. 16. jūnijs

Nodaļā cilvēki jūtas droši savās vietās, pārliecinoši. Vai ne tādēļ, ka te tik augsta ir vadītāja autoritāte?

— Gadījās, ka vadītāja izskats vien lika izstiepties kā stīgai, — padarīja nedrošu, saistīja tavus spēkus, — atceras J. Šakele. — Turpretim Vladimirs Bogdanovs ir pavisam cits cilvēks. Viņš nekad ne uz vienu neuzkliegs, neapvainos ar skarbu vārdu.

Bez nervozitātes, steigas, nevajadzīgām nesaskaņām arī labāk sokas darbs. Medicīnas darbinieku dienas priekšvakarā, apkopojot skates konkursa rezultātus, ķirurģijas nodaļa ir nosaukta starp balvu ieguvējiem.

Sajā nelielajā kolektīvā saprot slimnieka apziņā, kurš atrodas slimnīcas palātā, viss gūst pārspilētu formu, un kaut kāds sīkums var pārvērsties mazā katastrofā. Neievērot šo psiholoģisko momentu — nozīmē sēt atsveinātības sēklu starp slimnieku un medicīnisko personālu. Ar ārstu saistās slimnieka cerības, ar medmāsām un sanitārēm — ikdienas dzīve nodaļā. Tādēļ V. Bogdanova vadībā te dara visu, lai slimnieki justu, ka mediķi ir kopā ar viņiem, viņus nodarbina vienas rūpes — par veselības atgūšanu.

Blakus ķirurģijas nodaļai paceļas trīsstāvu piebūve. Un visas Vladimira Bogdanova domas ir

saistītas ar rītdienu. Radīsies iespēja palielināt gultu skaitu, iekārtot operācijas zāles, reanimācijas palātu, pārsiešanas, dušas telpas. Vārdu sakot, uzlabosies apstākļi tiklab medicīnas darbiniekiem, kā arī slimniekiem.

Gadījās kaut kā iegriezties nodaļā, kad tur ritēja remonts. «Pāts dakteris stiepj gultas,» es sadzirdēju slimnieku atzinīgo sarunu. «Žēlo vecerīti sanitāri.» Ar vienādu uzmanību Vladimirs Bogdanovs izturas pret visiem saviem pacientiem — gan pret gados jauniem, gan arī pret sirmgalvjiem. Ja arī padzīvojušam cilvēkam vairs nav cerību uz izveseļošanu, viņš dara visu, lai mazinātu viņa ciešanas. Tādēļ nodaļā viņu nereti mīļi dēvē par «sirmgalvju aprūpētāju». Cilvēciskumu — īpašību, ar ko apveltīts pāts, rādot personisko piemēru, viņš nodod visam personālam.

Nebeidzamas rūpes par ķirurģisko slimību profilaksi rajonā, cieši sakari ar feldšeru un vecmāšu punktiem, uzstāšanās ar lekcijām un pārrunām iedzīvotāju priekšā, arodbiedrības rajona komitejas priekšsēdētāja un partijas pirmorganizācijas biroja locekļa pienākumu izpilde — tas ir nepilns viņa uzdevumu pārskaitījums. Tomēr pirmām kārtām viņš ir ārsts. Ārsts, kuram tic.

G. Kalviša